

Sygn. akt V CSK 387/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa Stowarzyszenia [...] w W.

przeciwko T. K. i T. Sp. z o.o. w C.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 lutego 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 grudnia 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od pozwanych na rzecz powoda kwotę 5400 (pięć tysięcy
czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanych – T. K. i T. Sp. z o.o. w C. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 grudnia 2017 r. (sygn. akt I ACa [...], I ACz [...]) Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Zatem nie w każdej sprawie, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. W judykaturze Sądu Najwyższego, odwołującej się do orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu, jeszcze w okresie obowiązywania kasacji zostało utrwalone stanowisko, że ograniczenie dostępności i dopuszczalności kasacji nie jest sprzeczne z Konstytucją RP, ani z wiążącymi Polskę postanowieniami konwencji międzynarodowych (por. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2001, III CZP 49/00, OSNC 2001, nr 4, poz. 53).

Podstawowym celem postępowania kasacyjnego jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147).

Zgodnie z art. 398¹³ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw, przy czym w granicach zaskarżenia bierze jednak pod rozwagę nieważność postępowania.

Skarżący wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne. Wskazane przez skarżących istotne w ich rozumieniu zagadnienia prawne nie spełniają wymogu, jakie są niezbędne dla uznania, że mamy do czynienia z istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Pierwsze zagadnienie (IV a) zostało już wyjaśnione w orzecznictwie (zob. wyrok SN z 10 listopada 2017 r., V CSK 41/14 i powołane tam orzecznictwo). Kolejne zagadnienie (IV e) w sposób, jaki zostało sformułowane nie może być rozpoznane przez Sąd Najwyższy, gdyż do orzekania o zgodności przepisów ustawy z Konstytucją właściwy jest Trybunał Konstytucyjny. Sąd może jedynie oceniając określony przepis ustawy w danym stanie faktycznym dokonać jego wykładni prokonstytucyjnej. Zagadnienie związane z koniecznością ustalania wysokości szkody, na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 3 lit b ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych może być przedmiotem wykładni prokonstytucyjnej tego przepisu. Taka wykładnia, jako ściśle związana z określoną sprawą, nie ma jednak znaczenia ogólniejszego dla rozwoju orzecznictwa i doktryny, co jest konieczne, aby dane zagadnienie uznać za takie, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Z podobnego względu tzn. ścisłego związania zagadnienia tylko z rozpoznawaną sprawą nie można uznać za zagadnienie, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. problemu, czy Stowarzyszenie [...] jest przedsiębiorcą. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek powoda zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.